

S - ගොනුව

s - ගොනුවේ මූලද්‍රව්‍ය

අවසාන ඉලෙක්ට්‍රෝන s උපශක්ති මට්ටමට පිරෙමින් පවතින මූලද්‍රව්‍ය s ගොනුවේ මූලද්‍රව්‍ය ලෙස හැඳින්වේ. s ගොනුවේ එනම් I A හා II A කාණ්ඩ වල මූලද්‍රව්‍ය රටා වෙනස් වීම මෙසේ සලකා බැලිය හැක.

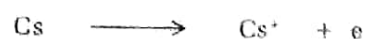
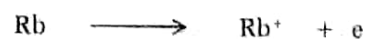
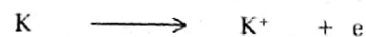
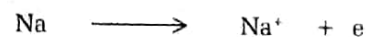
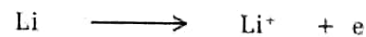
IA	IIA	
Li	Be	
Na	Mg	ලෝහක දැලිසට ලබාදෙන සවල ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රමාණය
K	Ca	සාපේක්ෂව අඩු බැවින් ලෝහක දැලිස දුර්වල වේ.
Rb	Sr	එමනිසා සාපේක්ෂව මෘදු , සන්නිවේදන අඩු , ද්‍රව්‍යක
Cs	Ba	තාපාංක සාපේක්ෂව අඩු ලෝහ මේඛි අන්තර්ගත වේ.
Fr	Ra	

භාර ලෝහ කුලය (IA)

- මෙය IA කාණ්ඩය වන අතර මෙම පරමාණු සියල්ලේම අවසාන කවචයේ ඉලෙක්ට්‍රෝන 1 ක් පමණක් ඇත. මේවා එම ඉලෙක්ට්‍රෝනය පිට කරමින් ඒක සංයුජ (+) අයන සාදයි.
- එවිටයේ උච්ච වායු චිත්තාසයට වඩා ඉලෙක්ට්‍රෝන 1 පමණක් වැඩිපුර ඇති බැවින් මාහිර ශක්ති මට්ටමේ s¹ ඉලෙක්ට්‍රෝන ඉවත් කිරීම සඳහා අවශ්‍ය ශක්තිය අඩු අගයකි. එබැවින් පහසුවෙන් +1 අයන සාදමින් ප්‍රතික්‍රියා වේ.
- වලංගු සෑදෙන +1 අයනයට උච්ච වායු චිත්තාසය ඇති නිසා විය යුතුය. දෙවන ඉලෙක්ට්‍රෝනය අන්තර්ගත ශක්ති මට්ටමකින් ඉවත් විය යුතු බැවින් ඒ සඳහා වැඩි ශක්තියක් අවශ්‍ය වේ. එම නිසා දෙවන අයනීකරණ ශක්තිය (I₂) සාපේක්ෂව ඉතා විශාල අගයකි. එබැවින් IA වලින් +1 අයන සාදන අතර +2 අයන නොසාදයි.

මූල ද්‍රව්‍ය	පළමු අයනීකරණ ශක්තිය (kJmol ⁻¹)	දෙවන අයනීකරණ ශක්තිය (kJmol ⁻¹)
Li	520.1	7596
Na	495.7	4563
K	418.6	3069
Rb	402.9	2650
Cs	375.6	2420

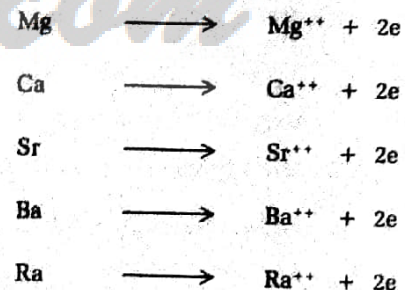
- මෙවාගේ හයිඩ්‍රොක්සයිඩ් ප්‍රභව ක්ෂේත්‍රය වෙනස් වේ.
- ලෝහක දැඩිම දුර්වල වැඩිවත් මෙම ලෝහ මෘදුක.
- ධ්‍රැවීකරණයෙන් වැඩි නිසා ඔදනක් මූලද්‍රව්‍ය ලෙස හැසිරේ. වෙනත් මූලද්‍රව්‍ය සමඟ වත්වී සංයෝග ලෙස පවතී.
 - කාණ්ඩයේ පහළට ගමන් දී පරමාණුක අරය වැඩිවීමත් සමඟම අවනත කවචයේ ඉලෙක්ට්‍රෝන න්‍යෂ්ටියෙන් ආකර්ෂණ අතර වැඩි අවනත කවචයේ ඉලෙක්ට්‍රෝන න්‍යෂ්ටිය (+) ආකර්ෂණයට දක්වන ආකර්ෂණය අඩු වේ. එයින් වූ පිට කාණ්ඩයේ පහළට ගමන් දී මෙම ලෝහ s පිරිසරණය (+) අයන සෑදීමේ හැකියාව වැඩි වේ.
 - වැඩි ලෝහ වල විද්‍යුත් (+) භාවය වැඩිවී විද්‍යුත් (-) භාවය අඩු වේ. ඒ සමඟම මෙම මූලද්‍රව්‍ය වල, ධ්‍රැවීකරණ භාවය, ඔක්සිකරණ වේගය, ඔක්සිකරණ ශුණය ආදිය ඉක්මනු වේ.
 - සහර ලෝහ සූත්‍රයේ පහළට ගමන් දී මෙවාගේ ද්‍රවාංක, භාතංක අඩු වේ. ද්‍රාව්‍යතාව වනම් දැඩිවට අඩු වේ.

සහරයාංශ ලෝහ කුලය (IIA)

- IIA ලෝහ මෙසේ හඳුන්වයි.
- මෙවාගේ හයිඩ්‍රොක්සයිඩ් ද ක්ෂේත්‍රය වේ.
- IIA ලෝහ වල අඩුම උපරි වායු විභාජනයට වඩා ඉලෙක්ට්‍රෝන 2 ක් වැඩිපුර ඇත.
- මෙහි I_1 හා I_2 වල වෙනස අඩු අගයකි. මෙහි $I_1 + I_2$ වෙනසට වඩා I_3 ඉතා ඉහළ වේ. එබැවින් I_1 හා I_2 අතර වෙනස ද සාපේක්ෂව ඉතා විශාල නොවේ. වැඩිවත් නිසා මධ්‍යම ඉලෙක්ට්‍රෝන 2 ක් ඉවත් කර +2 අගය පමණක් සාදන අතර +1 හෝ +3 අගය නොසාදයි.

මෙම ද්‍රව්‍ය	අගතිකරණ ශක්තිය (kJ mol^{-1})		
	1st	2nd	3rd
Be	899	1757	14847
Mg	737	1450	7731
Ca	590	1145	4910
Sr	549	1064	-
Ba	503	965	-
Ra	509	979	(3281)

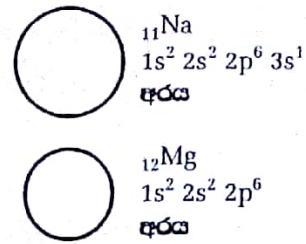
- මෙහි දී ද කාණ්ඩයේ පහළට අරය වැඩිවන නිසා $I_1 + I_2$ වෙනසට ද කුමයෙන් අඩු වේ. ඊට අනුකූලව ප්‍රතික්‍රියාකාරීත්වය ද වැඩි වේ.
- වම් මූලද්‍රව්‍ය (සහරයාංශ ලෝහ කුලයේ) වලද කාණ්ඩයේ පහළට ගමන් දී විද්‍යුත් (+) භාවය වැඩි වී විද්‍යුත් (-) භාවය අඩු වේ.
- ධ්‍රැවීකරණ භාවය, ඔක්සිකරණ වේගය, ඔක්සිකරණ ශුණය ආදිය වැඩි වේ.
- සාමාන්‍යයෙන් ආවර්තිතා වශයෙන් s ගොනුවේ ලෝහ ප්‍රබල අගතික සංයෝග සාදයි. එහෙත් IIA වල ඉහළම ඇති පරමාණුක අරය අඩුම Be වලට වඩා අවනත කවචයෙන් ඉලෙක්ට්‍රෝන පිරිසරණය හැකියාව අඩු ය. එනිසා Be වලට ඉලෙක්ට්‍රෝන 2 කවුණේ සමාන්‍යය සහ-සංයුජ සංයෝග සෑදිය හැකිය.

සැසඳුම්

1. එකම ආවර්තයක ක්‍රියාකාරීත්වය

- එනම් IIA ව වඩා 1A ක්‍රියාකාරීත්වය වැඩිය.
- IA මූලද්‍රව්‍යකට වඩා IIA මූලද්‍රව්‍ය අරය කුඩාය. එසේම IA මූලද්‍රව්‍යයකට s^1 වින්‍යාසය පවතින අතර IIA මූලද්‍රව්‍යයට s^2 වින්‍යාසය පවතී, s^2 වල ස්ථායීතාව වැඩිය. මේ නිසා අරය වැඩි ස්ථායීතා අඩු s^1 ඇති මූලද්‍රව්‍යයෙන් ඉලෙක්ට්‍රෝන ඉවත් කර + අයන සෑදීම වඩාත් පහසුය.

2. ස්පර්ශකය / විද්‍යුත් සන්නායකතාව

- Li^+ සිට Cs^+ දක්වා පහළට අරය වැඩි වේ.
- IA සෑම අයනයකම +1 අයන තත්‍වය අතර ආරෝපණ සමාන වේ.
- හමුත් කාණ්ඩයේ පහළට අරය වැඩි වන බැවින් පෘෂ්ඨික ආරෝපණ සන්නත්වය අඩු වේ.
- විමනියා ජල අණුවලින් අයන වටකර ගැනීම සැලකූ විට (ස්පර්ශකය) Li^+ හි වැඩි ජල අණු ගණනක් රැස්වන බැවින් Li^+ සිට Cs^+ දක්වා ස්පර්ශකය වීමේ හැකියාව අඩු වේ.
- ඊට අනුරූපව Li^+ සිට Cs^+ දක්වා විද්‍යුත් සන්නායකතාව වැඩි වේ.

3. ඔක්සිහාරක බලය වෙනස් වීම

- IA අවසාන මට්ටමේ ඉලෙක්ට්‍රෝන ලිහිල්ව බැඳී ඇත. එම නිසා අයනීකරණ ශක්තිය අඩු අගයකි. ඉලෙක්ට්‍රෝනය පහසුවෙන් ඉවත් කළ හැකිය. එසේම කාණ්ඩයේ පහළට අරය වැඩි වීම නිසා ඉලෙක්ට්‍රෝන ගැලවීම පහසු වේ.
එනම් ඔක්සිහාරක බලය කාණ්ඩයේ පහළට වැඩි වේ.
- IA හා IIA සැසඳූ විට IA වල s^1 ඉලෙක්ට්‍රෝන වින්‍යාසය ඇති අතර අරය ද වැඩි අගයකි. IIA වල s^2 ඉලෙක්ට්‍රෝන වින්‍යාසය ඇති අතර අරය ද අඩුය. මේ නිසා IA වලින් ඉලෙක්ට්‍රෝන ඉවත් කිරීම පහසු වේ. 1A වල ඔක්සිහාරක බලය වැඩිය.
- මේවාට වෙනත් ඔක්සයිඩ් ඔක්සිහාරණය කිරීමේ හැකියාව ඇත.

4. ඝනත්වය

- ක්ෂාර ලෝහවලට වඩා ක්ෂාරීය පාෂා ලෝහ වල (එකම ආවර්තයේ) අරය කුඩාය. එමනිසා IIA වල පරිමාව කුඩාය.
- $d = w/v$ අනුව IA වලට වඩා IIA වල සාමාන්‍ය ඝනත්වය වැඩිය.
කාණ්ඩයේ පහළට යන විට මූලද්‍රව්‍ය පරමාණු වල ස්කන්ධය පරිමාවට සාපේක්ෂව ඉහළ යන බැවින් ඝනත්වය වැඩිය.

මූල ද්‍රව්‍ය	ඝනත්වය (gcm^{-3})	මූල ද්‍රව්‍ය	ඝනත්වය (gcm^{-3})
Li	0.54	Be	1.85
Na	0.97	Mg	1.74
K	0.86	Ca	1.55
Rb	1.53	Sr	2.63
Cs	1.90	Ba	3.62
		Ra	5.50

5. ද්‍රව්‍යය සහ තාපාංකවල ස්වභාවය

- s ගොනුවේ ඔක්සිජන්වල ද්‍රව්‍යය සහ තාපාංක සාපේක්ෂව අඩුවේ.

එම නිසා එයින් s ගොනුවේ ඔක්සිජන්වල මගින් ලෝහය උෂ්ණත්වය ඉහළින්ම ගන්නා සාපේක්ෂව අඩු වැඩිත් ලෝහය උෂ්ණත්වයේ ස්වභාවය වට අඩු වීමයි.

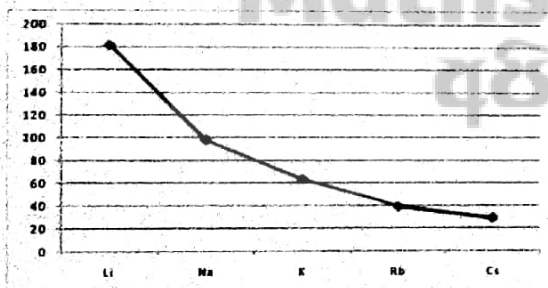
- කාණ්ඩය දිගේ පහළට යත්ම ක්‍රමවත්ව නොවන ද්‍රව්‍යය සහ තාපාංක සාපේක්ෂව අඩුවන බව නිරීක්ෂණය කළ හැක.

එයට හේතු වන්නේ කාණ්ඩයේ පහළට යත්ම පරමාණුක අරය වැඩි වන බැවින් කැටයනයේ අරය වැඩිවීමයි. එවිට ලෝහය බන්ධනයේ පොදු ඉලෙක්ට්‍රෝන වලාවට කැටයනය දක්වන ආකාරයෙන් ප්‍රබලතාව අඩුවේ. එවිට ලෝහය බන්ධන ප්‍රබලතාවයද කාණ්ඩයේ පහළට ක්‍රමයෙන් අඩුවේ.

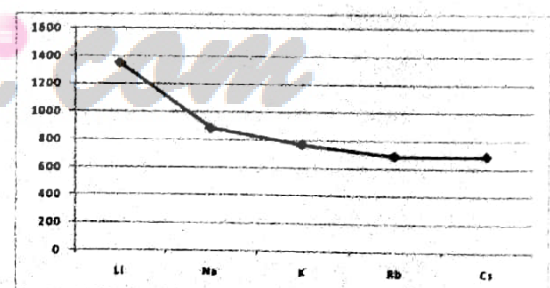
එනිසා ද්‍රව්‍යය තාපාංක අඩුවේ.

ඔක්සිජන්	ද්‍රව්‍යය (°C)	තාපාංකය (°C)
Li	181	1347
Na	98	881
K	63	766
Rb	39	688
Cs	29	90

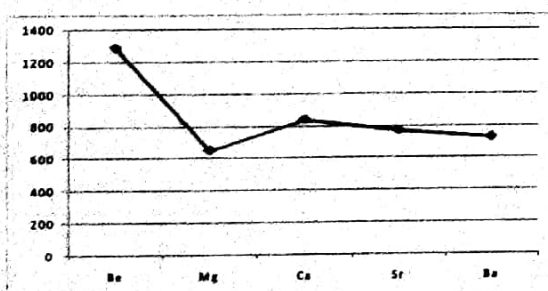
ඔක්සිජන්	ද්‍රව්‍යය (°C)	තාපාංකය (°C)
Be	1287	(2770)
Mg	649	1105
Ca	839	1494
Sr	768	1381
Ba	727	(1650)

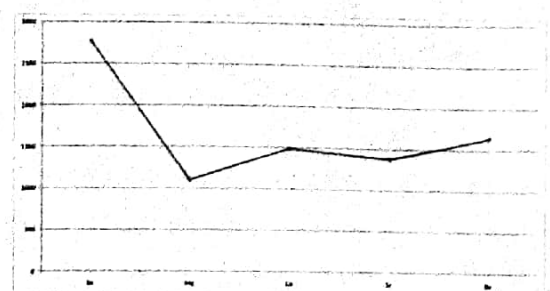
IA ඔක්සිජන් වල ද්‍රව්‍යය

IA ඔක්සිජන් වල තාපාංකය

IIA ඔක්සිජන් වල ද්‍රව්‍යය

IIA ඔක්සිජන් වල තාපාංකය

s ගොනුවේ ඔක්සිජන්

6. ප්‍රතික්‍රියාශීලීත්වය

- s ගොනුවේ මූලද්‍රව්‍යවල ප්‍රතික්‍රියාශීලීත්වය ඉහල වේ.
- IA කාණ්ඩයේ මූලද්‍රව්‍ය IIA කාණ්ඩයේ මූලද්‍රව්‍ය වලට වඩා ප්‍රතික්‍රියාශීලීත්වයෙන් ඉහලය.
- කාණ්ඩයේ පහළට යත්ම කාණ්ඩ දෙකෙහිම ප්‍රතික්‍රියාශීලීත්වයත් තවදුරටත් ඉහලයයි.

ජලය සමඟ ප්‍රතික්‍රියා

- පළමු වන කාණ්ඩයේ ලෝහ සියල්ලම ජලය සමඟ ප්‍රතික්‍රියාකාරී H_2 පිට කරමින් හයිඩ්‍රොක්සයිඩ් බවට පත්වේ.
Li සිසිල් ජලය සමඟ සෙමින්ද උණු ජලය සහ ජල වාෂ්ප සමඟ සැලකිය යුතු වේගයකින්ද ප්‍රතික්‍රියා කරයි.
$$2Li_{(s)} + 2H_2O_{(l)} \rightarrow 2LiOH_{(aq)} + H_{2(g)}$$

Na ජලය සමඟ ඉතා වේගයෙන් ප්‍රතික්‍රියා කරමින් හයිඩ්‍රජන් පිට කරයි.
$$2Na_{(s)} + 2H_2O_{(l)} \rightarrow 2NaOH_{(aq)} + H_{2(g)}$$

කුඩා K කැබැල්ලක් ජලයට එකතු කළ විට ගිනි ගනිමින් ප්‍රතික්‍රියා කරයි.
- මෙලෙස කාණ්ඩයේ පහළට යත්ම ප්‍රතික්‍රියාශීලීතාවය ඉහල යයි.
- දෙවන කාණ්ඩයේ ඉහළම පවතින Be සහ Mg සිසිල් ජලය සමඟ ප්‍රතික්‍රියා නොකරයි.
Be හුමාරය සමඟ පමණක් ඉතා සුළු වශයෙන් ප්‍රතික්‍රියා කර ලෝහ ඔක්සයිඩ් සාදයි.
$$Be_{(s)} + H_2O_{(g)} \rightarrow BeO_{(s)} + H_{2(g)}$$
- Mg ද හුමාරය සමඟ ප්‍රතික්‍රියා කරමින් ලෝහ ඔක්සයිඩ් සාදන අතර සිසිල් ජලය සමඟ ප්‍රතික්‍රියා නොකරද උණු ජලය සමඟ ප්‍රතික්‍රියා සිදු කරයි. එවිට සෑදෙන්නේ ඔක්සයිඩය නොව හයිඩ්‍රොක්සයිඩයයි.
(Mg හි පිරිසිදු කරන ලද කැබැල්ලක් ජලයට එකතු කළ විට ප්‍රතික්‍රියා වන බව දක්නට නො ලැබේ.
Mg සහිත ජලය උණුසුම් කළ විට සෙමින් ප්‍රතික්‍රියා වන බව දක්නට ලැබේ)
$$Mg_{(s)} + H_2O_{(g)} \rightarrow MgO_{(s)} + H_{2(g)}$$

$$Mg_{(s)} + 2H_2O_{(l)} \rightarrow Mg(OH)_{2(aq)} + H_{2(g)}$$
- Na වලට සාපේක්ෂව Mg ජලය සමඟ දක්වන ප්‍රතික්‍රියාකාරීත්වය අඩු බැවින් පළමු වන කාණ්ඩයේ ලෝහවලට සාපේක්ෂව දෙවන කාණ්ඩයේ ලෝහ ජලය සමඟ අඩු ප්‍රතික්‍රියාකාරීත්වයක් දක්වන බව නිගමනය කළ හැකි ය.
- Be සහ Mg හුමාරය සමඟ ප්‍රතික්‍රියා කොට ලෝහ ඔක්සයිඩ් සාදයි.
$$Be_{(s)} + H_2O_{(g)} \rightarrow BeO_{(s)} + H_{2(g)}$$

$$Mg_{(s)} + H_2O_{(g)} \rightarrow MgO_{(s)} + H_{2(g)}$$
- Ca, Sr සහ Ba සිසිල් ජලය සමඟ ප්‍රතික්‍රියා කර H_2 පිටකරමින් හයිඩ්‍රොක්සයිඩ් සාදයි.
$$Ca_{(s)} + 2H_2O_{(l)} \rightarrow Ca(OH)_{2(aq)} + H_{2(g)}$$

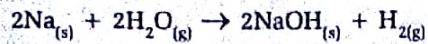
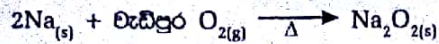
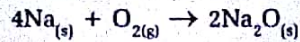
සිසිල් ජලය සමඟ ප්‍රතික්‍රියා කරන බැවින් මෙම මූලද්‍රව්‍ය උණු ජලය සහ හුමාරය සමඟ වඩාත් සීඝ්‍රව ඇතැම් විට ස්ථාවර ඇතිකරමින් ප්‍රතික්‍රියා සිදුකරයි.
- මෙලෙස කාණ්ඩයේ පහළට යත්ම ප්‍රතික්‍රියාශීලීතාවය ඉහල යයි.

වාතය සමඟ

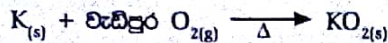
1. වාතය / O₂ සමඟ

- පළමු වන කාණ්ඩයේ ලෝහ වාතය සමඟ දක්වන ප්‍රතික්‍රියා කිහිපයකි.

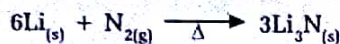
නිදසුන් :

K, Rb, Cs පහසුවෙන් සුපර් ඔක්සයිඩ් සාදමින් ප්‍රතික්‍රියා කරයි.

- පළමු වන කාණ්ඩයේ Li පමණක් වාතයේ රත් කළ විට නයිට්‍රජන් සමඟ ප්‍රතික්‍රියා කරයි.

- පිරිසිදු කරන ලද මැග්නීසියම් පටි කැබනේට් හා කුඩාවට කපා ගත් සෝඩියම් කැබනේට් වාතයට විවෘත වී තබා වික වේලාවකින් නිරීක්ෂණය කළ විට මැග්නීසියම් පටියට වඩා කෙටි කාලයකදී සෝඩියම් කැබනේට් දිලිසීම ඇති වන බව දක්නට ලැබේ. මේ අනුව වාතය සමඟ මැග්නීසියම්වල ප්‍රතික්‍රියාකාරීත්වය සෝඩියම් වලට වඩා ඇති බව පැහැදිලි වේ.

- විවෘතව පළමුවන කාණ්ඩයේ ලෝහවලට සාපේක්ෂව දෙවන කාණ්ඩයේ ලෝහ වාතය සමඟ ප්‍රතික්‍රියාකාරීත්වය ඇති ය.

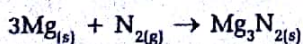
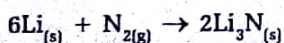
- දෙවන කාණ්ඩයේ ලෝහ වාතයේ රත් කළ විට ඔක්සයිඩ් හා නයිට්‍රයිඩ් සාදමින් දහනය වේ.

Be ප්‍රතික්‍රියා කිරීම සඳහා ඉතා ඉහළ උෂ්ණත්වයකට රත් කළ යුතු යි.

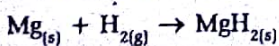
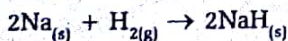
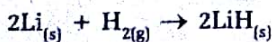
2. N₂ සමඟ

- ලිතියම් සහ දෙවන කාණ්ඩයේ මූලද්‍රව්‍ය N₂ වායුව සමඟ හෝ N₂ අඩංගු වාතය සමඟ හෝ ප්‍රතික්‍රියා කර ලෝහ නයිට්‍රයිඩ් සාදයි.

3. H₂ සමඟ

- s ගොනුවේ මූලද්‍රව්‍ය H₂ වායුව සමඟ ප්‍රතික්‍රියා කර ලෝහ හයිඩ්‍රයිඩ් සාදයි.

- s ගොනුවේ මූලද්‍රව්‍ය පහසුවෙන් සිය ඉලෙක්ට්‍රෝන ඉවත් කර කැටායන සාදන බැවින් ඒවා හොඳ ඔක්සිකාරක ලෙස සලකනු ලැබේ.

- කාණ්ඩය ඔස්සේ පහළට යත් ම පරමාණුක අරය වැඩි වන නිසා න්‍යෂ්ටික ආකර්ෂණය අඩු වේ. මූලද්‍රව්‍යවල ඔක්සිකාරක හැකියාව වැඩි වීම වගී ප්‍රතිඵලයකි.

ජල ද්‍රාව්‍යතාවය

	Cl ⁻	Br ⁻	I ⁻	OH ⁻	CO ₃ ²⁻	HCO ₃ ⁻	NO ₂ ⁻	NO ₃ ⁻	S ²⁻	SO ₃ ²⁻	SO ₄ ²⁻
Na ⁺	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය
K ⁺	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය
Be ²⁺	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	අද්‍රාව්‍ය	අද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය
Mg ²⁺	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	අද්‍රාව්‍ය	අද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	අල්ප ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය
Ca ²⁺	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	අල්ප ද්‍රාව්‍ය	අද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	අද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය
Sr ²⁺	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	අල්ප ද්‍රාව්‍ය	අද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	අද්‍රාව්‍ය	අද්‍රාව්‍ය
Ba ²⁺	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	අද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	ද්‍රාව්‍ය	අද්‍රාව්‍ය

- ධාතුවක් ඔස්සේ පහළට සල්ෆේට් හා හයිඩ්‍රොක්සයිඩ්වල ද්‍රාව්‍යතාවේ විචලනය ඇගයීම වන්නැල්ලි හා ප්‍රතික්ෂේප වන්නැල්ලි අගය ඇසුරින් පැහැදිලි කළ හැකිය.
- ධාතුවක් ඔස්සේ පහළට s ගොනුවේ කාබනේට්වල, ඩයිකාබනේට්වල හා නයිට්‍රේට්වල ද්‍රාව්‍යතාවේ විචලනය මූලද්‍රව්‍යවල විද්‍යුත් සෘණතා අගය හා ඒවායේ සංයෝගවල අයනික ස්වභාවය ඇසුරින් පැහැදිලි කළ හැකිය.

S ගොනුවේ මූලද්‍රව්‍ය ගබඩා කිරීම

- Na, K ඇතුළු ක්ෂාර ලෝහ ඉතා ප්‍රතික්‍රියාශීලී නිසා වාතය ජල වාෂ්ප සමඟ නොගැටෙන සේ ගබඩා කර තැබිය යුතුය.
 - ★ ලෝහයට වඩා ඝනත්වය අඩු
 - ★ ලෝහ සමඟ ක්‍රියා නොකරන
 - ★ වාතය දිය නොවන පැරලින් තුළින් බෙන්සීන් වැනි සුදුසු හයිඩ්‍රොකාබන තුල ගිල්වා තබයි.
- Be වාතයේ තැබිය හැකිය. Mg වාතයට නිරාවරණය කළ විට මතුපිට ඔක්සයිඩ් පටලයක් සාදයි. එය සුරා ඇති විට පිරිසිදු Mg ලැබේ. අනිත් දෙවන ධාතුවේ මූලද්‍රව්‍ය ක්‍රියාකාරීත්වයෙන් වැඩි නිසා වාතය නොගැටෙන සේ තැබිය යුතුය.

පහතයි පරීක්ෂාව

[illegible]

- හිඩ්‍රෝමි Pt හෝ මිනිරන් තුරන් සාන්ද්‍ර HCl චලිත තෙමා බන්ධන දැල්ලට අල්ලන්න. එවිට ඇතිවන වර්ණවත්

පැල්ල නැතිවන තුරු තාප කරන්න. එවිට කම්බිය පිරිසිදු වී ඇති බව පැහැදිලි වේ.

අන් සාන්ද් HCl වලින් තෙමන ලද ලවණය කම්බිය මත තවරා තැබූ දැල්ලට අල්ලන්න. ඇතිවන වර්ණය අනුව මූලද්‍රව්‍ය හඳුනාගත හැකිය. දුෂාරණ වාතයක් නිකුත් වේ.

Li	ක්‍රිකේට් රකු	Be	අවර්ණ
Na	කහ	Mg	අවර්ණ
K	දම්	Ca	ගඩොල් රකු
Rb	රකු දම්	Sr	ක්‍රිකේට් රකු
Cs	නිල්	Ba	ඇපල් කොළ

- තාප ශක්තිය ලබාගත් විට අයන පරමාණු බිට්ට පත් වේ.
- තවදුරටත් ශක්තිය ලබාගෙන පහල ශක්ති මට්ටම් වල ඇති ඉලෙක්ට්‍රෝන ඉහල ශක්ති මට්ටම් වලට ගමන් කර නැවත පහළට පතිත විට පිටවන විකිරණ දෘෂ්‍ය කලාපයට ඇතුලත් වන නිසා විමෝචන වර්ණාවලියට ලාක්ෂණික වර්ණ ලැබේ.
- ශක්ති මට්ටම් අතර ශක්ති වෙනස වර්ණය ලෙස දිස් වේ.

$$\Delta E = hc / \lambda$$
- Be වල Mg වල ද මෙය සිදු වේ. නමුත් ΔE වල අගය අධික නිසා λ පාර ජම්බුල ප්‍රදේශ වල පවතින නිසා වර්ණයන් ලෙස නොපෙනේ.

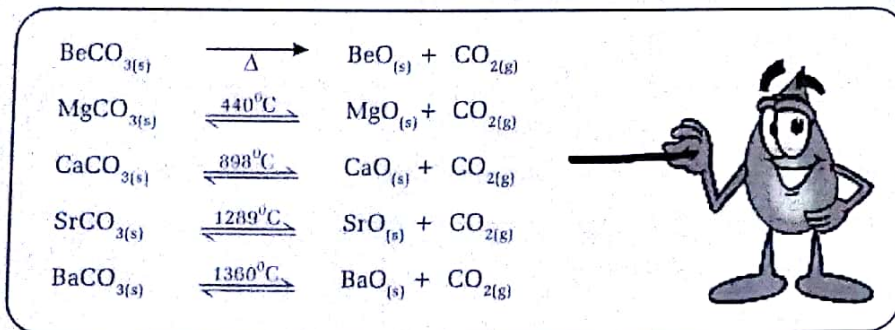
$$\Delta E = hc / \lambda$$

කාබනේට් / CO_3^{2-}

- IA කාණ්ඩයේ Li_2CO_3 හැර අනෙකුත් කාබනේට් කාල ස්ථායී වන අතර රත් කළ විට වියෝජනය නොවේ. ඉහළ කාල ස්ථායීතාවයක් පෙන්වයි. එලිඳි වන තෙක් රත් කළ ද විඝටනය නොවේ.
- $$\left. \begin{array}{l} \text{Na}_2\text{CO}_3 \\ \text{K}_2\text{CO}_3 \\ \text{Rb}_2\text{CO}_3 \\ \text{Cs}_2\text{CO}_3 \end{array} \right\} \xrightarrow{\Delta} \text{ඉහළ කාල ස්ථායී}$$

- IIA කාණ්ඩයේ සභාරීය පාංශු ලෝහ කාබනේට් වල තාප ස්ථායීතාවය සභාර ලෝහ කාබනේට් වලට වඩා අඩුය. එම නිසා IIA කාණ්ඩයේ කාබනේට් රත් කිරීමේදී ඔක්සයිඩය ඉතිරි කරමින් CO₂ මුක්ත කරයි.

- නමුත් කාණ්ඩයක් පහළට සෂාරිය පාංශු ලෝහ කාබනේට් වල ද තාප ස්ථායීතාවය වැඩි වේ. වඩාත් පහළට යාමේදී විශේෂතය සඳහා දිය යුතු උෂ්ණත්වය වැඩිය.

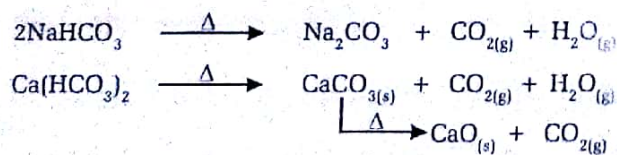

- ඉහත අවස්ථා වලට අදාළ ගිවිස් ශක්ති වෙනස්වීම් සැසඳීම මගින් ඒවායේ තාප විශේෂන සැසඳිය හැකි ය. ගිවිස් ශක්ති වෙනස මෙහි දී MgCO_3 සඳහා කුඩා ධන අගයක් වන අතර BaCO_3 සඳහා වඩා විශාල ධන අගයයක් වේ. මේ අනුව ගිවිස් ශක්තිය වෙනස වඩාත් ධන වන BaCO_3 හි තාප ස්ථායීතාවය MgCO_3 වලට සාපේක්ෂව ඉහළ බව නිගමනය කළ හැක.
- සසඳනු ලබන ගිවිස් ශක්ති වෙනස් වීම් ධන අගයයන් ගන්නේ නම් සංඛ්‍යාත්මක ව කුඩා ධන අගය සහිත ද්‍රව්‍යයේ තාප ස්ථායීතාවය අඩු බවට නිගමනය කළ හැක.

තාප විශේෂනයට අදාළ විපර්යාසය				තාප විශේෂනය සඳහා ΔG° අගය / kJ
$\text{MgCO}_{3(s)}$	$\rightarrow$	$\text{MgO}_{(s)}$	$+ \text{CO}_{2(g)}$	48.3
$\text{CaCO}_{3(s)}$	$\rightarrow$	$\text{CaO}_{(s)}$	$+ \text{CO}_{2(g)}$	129.6
$\text{BaCO}_{3(s)}$	$\rightarrow$	$\text{BaO}_{(s)}$	$+ \text{CO}_{2(g)}$	218.5

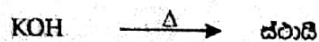
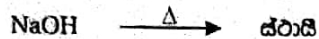
බයිකාබනේට් / HCO_3^-

- බයි කාබනේට් රත් කරන විට කාබනේටය බවට පත්වේ. එය දෙවන කාණ්ඩයේ වන කාබනේටයක් නම් තවදුරටත් රත් කිරීමේදී විශේෂනය වී යයි.

හයිඩ්‍රොක්සයිඩ් / OH⁻

- IA කාණ්ඩයේ Li හැර අනෙකුත් OH⁻ රත් කිරීමේ විඝෝජනය නොවේ. (තාප ස්ථායී වේ)

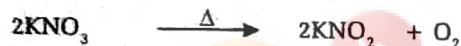
- IIA කාණ්ඩයේ OH⁻ විඝෝජනය වී ඔක්සයිඩ් ඉතිරි කරයි.

නයිට්‍රේට් / NO₃⁻

- IA කාණ්ඩයේ නයිට්‍රේට් රත් කිරීමේ දී නයිට්‍රයිට් සාදා O₂ මුදා හරියි. (Li හැර)

- IIA කාණ්ඩයේ නයිට්‍රේට් රත් කිරීමේ දී දුඹුරු NO₂ මුදා හරිමින් O₂ මුදා හරියි.

- කාණ්ඩයේ පහළට යාමේ දී එවා විඝෝජනය කරවීම අපහසු වන අතර ඒ සඳහා වැඩි උෂ්ණත්වයක් දිය යුතුය.

- එනම් KNO₃ වලට වඩා RbNO₃ ස්ථායී වන අතර RbNO₃ විඝෝජනය කරවීම අපහසු වේ.

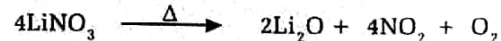
තාපය මත ලිතියම් දී IA කාණ්ඩයේ ඉහළින්ම

පිහිටන Li තරමක් අසාමාන්‍ය වේ. එය IIA

කාණ්ඩයේ මුලදර්ශ මෙන් හැසිරේ.

- S කොළාවේ පහළට යාමේ දී ශ්‍රෝතවල විද්‍යුත් (+) භාවය වැඩිවීමත් සමඟම CO₃²⁻, HCO₃⁻ හා NO₃⁻ වල තාප ස්ථායීතාව වැඩි වේ.

S ගොනුවේ සංයෝග වල ජල ද්‍රාව්‍යතාවය

ක්ෂාර ලෝහවල ලවණවල ජල ද්‍රාව්‍යතාවය

මූලද්‍රව්‍ය කැටායනය	Cl ⁻ /Br ⁻ /I ⁻	NO ₃ ⁻	SO ₄ ²⁻	SO ₃ ²⁻	CO ₃ ²⁻	PO ₄ ³⁻	CrO ₄ ²⁻	OH ⁻	C ₂ O ₄ ²⁻
Li ⁺	S	S	S	S	I	I	S	SS	S
Na ⁺	S	S	S	S	S	S	S	S	S
K ⁺	S	S	S	S	S	S	S	S	S
Rb ⁺	S	S	S	S	S	S	S	S	S
Cs ⁺	S	S	S	S	S	S	S	S	S

ක්ෂාරීය පාංශු ලෝහවල ලවණවල ජල ද්‍රාව්‍යතාවය

මූලද්‍රව්‍ය කැටායනය	Cl ⁻ /Br ⁻ /I ⁻	NO ₃ ⁻	SO ₄ ²⁻	SO ₃ ²⁻	CO ₃ ²⁻	PO ₄ ³⁻	CrO ₄ ²⁻	OH ⁻	C ₂ O ₄ ²⁻
Mg ²⁺	S	S	S	S	I	I	S	I	S
Ca ²⁺	S	S	SS	S	I	I	S	SS	I
Sr ²⁺	S	S	I	I	I	I	SS	SS	I
Ba ²⁺	S	S	I	I	I	I	I	S	SS

IA (ක්ෂාර ලෝහ) ලවණ වල ජලද්‍රාව්‍යතාවය

- සාමාන්‍යයෙන් ක්ෂාර ලෝහවලින් සාදන ලවණ සියල්ලම වාගේ ඉතා හොඳින් ජලයේ ද්‍රාව්‍ය වේ. කිසිදු ලවණයක් ජලීය මාධ්‍යය වලදී අවක්ෂේප ඇති නොකරයි.

ක්ෂාර පාංශු ලෝහ වල ගුණ

පැමිණි එන්තැල්පිය, සපලන එන්තැල්පිය සහ ද්‍රාව්‍යතාවය

- IIA කාණ්ඩයේ ලෝහවලින් සාදන සංයෝග සමහරක් පහසුවෙන් ජලයේ ද්‍රාව්‍ය වන අතර තවත් සමහරක් ජලයේ අද්‍රාව්‍ය වේ. මෙම තත්වය ප්‍රධාන සාධක (ශක්ති සාධක) 2ක් මත රඳා පවතී.
 - (1) මූලද්‍රව්‍යය අයන වල සපලන එන්තැල්පිය
 - (2) සංයෝග වල පැමිණි එන්තැල්පිය

- කාණ්ඩය දිගේ පහළට යන විට ශ්‍රේණි අයන වල විභාලය වැඩිවන නිසා දැලිස් එන්තැල්පිය සහ සජලන එන්තැල්පිය අඩු වේ. සංයෝගයක දැලිස් එන්තැල්පිය අඩුවීම නිසා ලවණයේ ජලද්‍රාව්‍යතාවය ඉහල යන අතර සජලන එන්තැල්පිය අඩුවීම ලවණයේ ජලද්‍රාව්‍යතාවය අඩුවීමට හේතු වේ.
- ක්ෂාර පාංශුලෝහ කාණ්ඩය පහළට සජලන එන්තැල්පිය දැලිස් එන්තැල්පියට සාපේක්ෂව වැඩියෙන් අඩු වේ. එම නිසා සංයෝග වල ජලද්‍රාව්‍යතාවය කාණ්ඩය ඔස්සේ පහළට අඩුවේ.
- ඊලෝරයිඩ් සහ හයිඩ්‍රොක්සයිඩ් සැලකීමේදී දැලිස් එන්තැල්පිය සජලන එන්තැල්පියට සාපේක්ෂව වැඩියෙන් අඩු වේ. මේ නිසා හයිඩ්‍රොක්සයිඩ් වල සහ ඊලෝරයිඩ්වල ජලද්‍රාව්‍යතාවය කාණ්ඩය ඔස්සේ පහළට වැඩි වේ.

OH⁻ වල ජල ද්‍රාව්‍යතාවය

- IA හයිඩ්‍රොක්සයිඩ් අයනික වේ. කාණ්ඩයේ පහළට අයනික ගතිය වැඩි වේ.
- පහළට යන විට දියවීම වැඩි වේ.
 - LiOH හොඳින් දිය නොවේ.
 - අනෙකුත් හයිඩ්‍රොක්සයිඩ් හොඳින් දියවේ.
- සාමාන්‍යයෙන් ක්ෂාරීය පාංශු ලෝහ කුලයේ පහළට යත්ම එම OH⁻ වල ජල ද්‍රාව්‍යතාවය වැඩි වේ.

Be(OH) ₂	}	අවක්ෂේප සෑදේ
Mg(OH) ₂		
- සාමාන්‍ය තත්ත්ව යටතේ ඉහළම තිබෙන OH⁻ පමණක් අවක්ෂේප වේ. (Be(OH)₂, Mg(OH)₂).
- Ca(OH)₂ හා Sr(OH)₂ තරමක් දුරට දිය වේ. Ca සිට පහළට ඇති OH⁻ ජලයේ දිය වේ.

Ca(OH) ₂	}	මද වශයෙන් දියවේ
Sr(OH) ₂		
- Ba(OH)₂ හොඳින් ජලයේ දිය වේ.

Ba(OH) ₂	}	දියවේ
---------------------	---	-------
- අදාල (අයන) කාණ්ඩය වැඩි නම් IIA කාණ්ඩයේ OH⁻ සියල්ලම අවක්ෂේප ලෙස ද්‍රාවණ මාධ්‍යයෙන් වෙන් කර ගත හැකිය.
- එහෙත් සාමාන්‍ය තත්ත්ව යටතේ ඉහළම තිබෙන OH⁻ 2 පමණක් අවක්ෂේප වන බව සැලකිය යුතුය.

SO₄²⁻ වල ජල ද්‍රාව්‍යතාවය

- IA සල්ෆේට් ජලයේ දිය වේ. කාණ්ඩයේ පහළට අයනික ගතිය වැඩි වේ.
- IIA සල්ෆේට් අයනික ගුණ පෙන්වන අතර කාණ්ඩයේ පහළට යන විට දියවන ගතිය අඩු වේ.
- MgSO₄ හොඳින් දිය වේ.

BeSO ₄	}	දියවේ
MgSO ₄		
- CaSO₄ හා SrSO₄ තරමක් දුරට අවක්ෂේප වේ.

CaSO ₄	}	මද වශයෙන් දියවේ
SrSO ₄		
- BaSO₄ අවක්ෂේපවනු ඇත.

BaSO ₄	}	අවක්ෂේප වේ
-------------------	---	------------

ජල ද්‍රාව්‍යතාවයට අදාළ විපර්යාසය	ජල ද්‍රාව්‍යතාවය සඳහා ΔG° අගය / kJ mol^{-1}
$\text{MgSO}_{4(s)} \rightarrow \text{Mg}^{2+}_{(aq)} + \text{SO}_4^{2-}_{(aq)}$	-6.87
$\text{BaSO}_{4(s)} \rightarrow \text{Ba}^{2+}_{(aq)} + \text{SO}_4^{2-}_{(aq)}$	+13.7

- ඉහත අවස්ථා දෙකට අදාළ ගිබ්ස් ශක්ති වෙනස්වීම් සැසඳීම මගින් ඒවායේ ද්‍රාව්‍යතා සැසඳිය හැකි ය. ගිබ්ස් ශක්ති වෙනස මෙහි දී MgSO_4 සඳහා සෘණ අගයක් වන අතර BaSO_4 සඳහා ධන අගයයක් වේ. ඒ අනුව ගිබ්ස් ශක්තිය වෙනස වඩාත් සෘණ වන MgSO_4 හි ද්‍රාව්‍යතාව BaSO_4 වලට කාපේක්ෂව ඉහළ බව නිගමනය කළ හැක.

- සසඳනු ලබන ගිබ්ස් ශක්ති අගය යුගලම සෘණ අගයන් නම් සංඛ්‍යාත්මක ව වඩා විශාල අගය සහිත ද්‍රව්‍යයේ ද්‍රාව්‍යතාව ඉහළ බව නිගමනය කළ හැක.

- සසඳනු ලබන ගිබ්ස් ශක්ති අගය යුගලම ධන අගයයන් නම් සංඛ්‍යාත්මක ව කුඩා ධන අගය සහිත ද්‍රව්‍යයේ ද්‍රාව්‍යතාව ඉහළ බව නිගමනය කළ හැක.

hydroxides	sulphates
$\text{Be}(\text{OH})_2$	BeSO_4
$\text{Ca}(\text{OH})_2$	CaSO_4
$\text{Ba}(\text{OH})_2$	BaSO_4
increases	decreases

CO_3^{2-} වල ජල ද්‍රාව්‍යතාවය

- IA, Li_2CO_3 හැර අනෙක් කාබනේට් ජලයේ දිය වේ.
- $(\text{NH}_4)_2\text{CO}_3$ ජලයේ දිය වේ.
- IIA කාබනේට් සියල්ල අවක්ෂේප වේ.
- වැර ලෝහ කාබනේට් අවක්ෂේප වේ. ඕනෑම කාබනේටයක් තනුක අම්ල වල දියවීම සිදු වේ.

HCO_3^- වල ජල ද්‍රාව්‍යතාවය

- සියලුම HCO_3^- ජලයේ දිය වේ. අම්ල වල දිය වේ.
- නමුත් විශේෂිත තත්ත්ව යටතේ Na_2CO_3 නිෂ්පාදනය කරන විට NaHCO_3 අවක්ෂේප කර ගනී.

NO_3^- වල ජල ද්‍රාව්‍යතාවය

- සියල්ල ජලයේ දිය වේ.

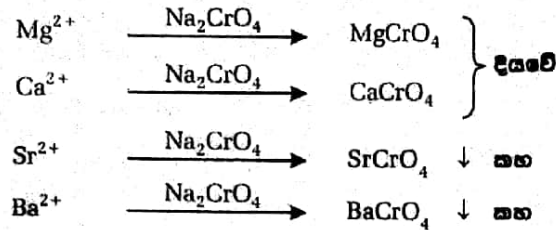
NO_2^- වල ජල ද්‍රාව්‍යතාවය

- සියල්ල ජලයේ දිය වේ.

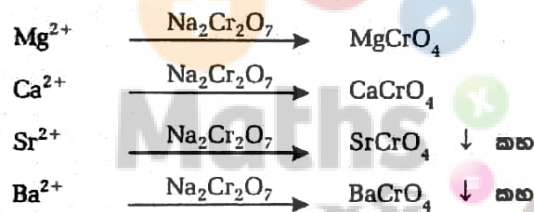
CrO_4^{2-} වල ජල ප්‍රවෘත්තාවය

- සාමාන්‍යයෙන් ආවර්තිතා වලට IIA කාණ්ඩයේ පහළට යාමේදී ඒවායේ CrO_4^{2-} වල ජලයේ ප්‍රවෘත්තාවය අඩුවන බව දක්වා ඇත.
- පහත ප්‍රවෘත්තාවය වලට පිරිත් Na_2CrO_4 දැමූ විට.

$\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ වල ජල ප්‍රවෘත්තාවය

- සාමාන්‍යයෙන් නොයෙකුත් $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ අස්ථායී වේ. එනම් නොපවතී.
- ජලය ප්‍රවෘත්තාවය වලදී මෙම අස්ථායී $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ නිපදවීමට තත් කළහොත් ඒවා ක්ෂණිකව විඝටනය වී ලෝහ CrO_4^{2-} සාදයි.
- විශේෂයෙන් IIA කාණ්ඩයේ කැඩායන සහිත ජලය ප්‍රවෘත්තාවය වලට පිරිත් $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ ප්‍රවෘත්තාවය දැමූ විට අවක්ෂේප වන හා නොවන CrO_4^{2-} මෙසේය.

PO_4^{3-} වල ජල ප්‍රවෘත්තාවය

- මේවා අයනික සංයෝග වන අතර කාණ්ඩයේ පහළට අයනික ලක්ෂණ වැඩි වේ.
- IA පොස්පේට් අතරින් Li_3PO_4 ජලයේ දිය නොවේ. අනෙක් පොස්පේට් ජලයේ දිය වේ.
- IIA පොස්පේට් සියල්ල අවක්ෂේපයන් වේ. නමුත් අම්ලයක් එකතු කළ විට ඒවා ඩයිපොස්පේට් බවට පත් වෙමින් ජලයේ දිය වේ.

Cl^- වල ජල ප්‍රවෘත්තාවය

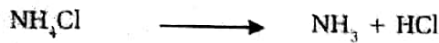
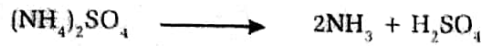
- IA කාණ්ඩයේ පහළට අයනික ගතිය වැඩි වේ. මේවා ජලයේ දිය වේ.
- IIA ක්ලෝරයිඩ් ද ජලයේ දිය වේ.

BeCl_2 කහ සංයුජ වන අතර අනෙක් ඒවා අයනික ලක්ෂණ දක්වයි. කාණ්ඩයේ පහළට අයනික ගතිය වැඩි වේ.

ඇමෝනියම් ලවණ මත තාපගති ක්‍රියාව

♦ NH_4^+ ලවණ රත් කිරීමේදී පහතුවත් විශේෂණය වේ. K^+ හා Na^+ ට සාපේක්ෂව NH_4^+ ලවණ තාප අස්ථායී වේ.

• NH_4^+ ලවණ රත් කිරීමේ දී NH_3 මුක්ත වෙයි. ඇමෝනියා වලට අමතරව එම ලවණය සෑදී ඇති අනුරූප අම්ලය හෝ ආම්ලික වායුව ලැබේ.

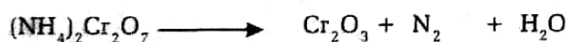
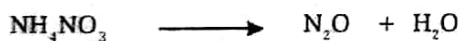
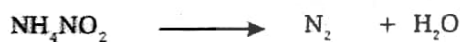
සෘද්ධ අම්ලය හෝ ආම්ලික වායුව අස්ථායී වුවහොත් එය තවදුරටත් විශේෂණය වී වෙනත් එල ලබා දෙයි.

උදා:- NH_4Br , NH_4I , $(\text{NH}_4)_2\text{CO}_3$

HBr , HI හා H_2CO_3 ආදිය අස්ථායී අම්ල වේ.

♦ පහත ඇමෝනියම් ලවණ 3 රත් කිරීමේදී NH_3 පිට නොවෙයි.

(තැඹිලි) (කොළ)

තැඹිලි පැහැති $\text{NH}_4\text{Cr}_2\text{O}_7$ රත් කිරීමේදී තද කොළ පැහැය අවක්ෂේපයක් ඉතිරි වේ.